

۲۰۱۶/۰۲/۱۵

عارف عباسی

پر افتخار ترین روز تاریخ میهن عزیز

درود و تهنیت بی حساب به ارواح پاک شما ای قهرمانان بزرگ واقعی این سرزمین مرد خیز، به شما سپاهیان گمنام و به شما پروانه های شمع آزادی و به شما ای حراست گران شرف، عزت و ناموس این دیار و به شما دژ نگهداران قله های بلند و سرکش هندوکش و بابا و سلیمان و به شما ای بزرگ مردان حماسه آفرین و افتخار بخش.

لاله دشت ها که با خون تو آبیاری شده، مرغان بوستان، سینه کوه پایه های شامخ و غرش هیبت ناک رود خانه هم وصف تو گویند، و به جانبازی هایت مینازند و مباحثات میکنند.

ای مبارز سر بکف افغان که نعره های وطن پرستی و آزادی خواهی ات زمین و زمان بلرزاند. چه مردانه سرت بپای خاک و طنت فدا کردی و هیولای وحشت ناک زور آور روزگار با همه نیروی جنبیده آتشپاره خود و با جمیع ساز و برگ جهنمی و خلاقه نوین خود کمترین دلهره به قلب استوار و اراده پولادین ات وارد نکرد. تو که راز زندگی و افتخار زیستن را در چاکری نی، بلکه در آزادی یافتی، تحفه شیرین تر از جان نداشتی که به مادر آزاد منش وطن اهدا کنی، نا شناخته رفتی و بی کفن مُردی، دشت و دمن و دره ها و وادی ها و مغاره های کوه ها مزار تو و آرامگاه تست.

قربانی های تو به ما پناهگاه بخشید و به نام پر افتخار تو بود که ما حرمت شدیم و راحت یافتیم، مبارزه بی نظیر قهرمانانه تو موجب سر افزای ما در دیارهای غیر گشت.

آری! در همین روز ابر قدرت زمان فاتحانه نی، بلکه با شرمساری و غرور درهم شکسته در برابر نیروی شکست نا پذیر غیرت و همت و شجاعت تو از سرزمین مقدس ما بیرون رفت. بگذار ای قهرمان من که امروز را با تمام افتخارات آن تجلیل کنم برای حفظ تقدس آن ذکری از خیانت ها جنایات و سوداگری ها و بهره برداری های خائنه، سازش ها مصلحت ها و قرار داد های ننگین نکنم تا این روز پر افتخار را به حیث عالی ترین روز حیات ملی افغانستان همان طور پر افتخار و منزه نگهدارم.

ای ناجی وطن و ای محصل استقلال ما و ای مدافع شرف و غرور و عزت ما بگذار پایت بیوسم و خاک رهت سرمه چشمانم گردانم. عذر ما بپذیر که آنچه شایسته این حماسه سازی تو بود نکردیم و ما دین تو ادا نتوانستیم حتی خوف

آن است که امانت ترا حفظ نتوانسته به میراث تو خیانت کنیم، چنان در بیراهه رفته ایم که بیم آن دارم خون پاکت به حدر رفته باشد و ما شایستگی حفظ امانت تو نداشته باشیم.

بلی خواهر و برادر عزیزم!

در تاریخ چند هزار ساله این دیار بعد از تهاجمات چنگیز و تیمور لنگ، زمانه یک بار دیگر این وطن را در آزمون بس خطرناک قرار داد. اول تر از همه رژیم بر سر اقتدار از قوی ترین قوای نظامی زمان بود که متدرجاً فرزندان افغان خدمت زیر آن پرچم کثیف را ننگ دانسته آن قدرت را به فروپاشی مواجه ساخت. تهاجم شوروی یک ماجرا جویی ساده نبود، بلکه با تعبیه عصری ترین سلاح و تجهیزات با مردم افغانستان در یک نبرد مطلقاً نابرابر داخل شد، متخصصین نظامی و تحلیل گران عسکری غرب شکست قطعی افغان ها را پیش بینی می کردند و منطق عامیانه نمی پذیرفت که نهضت مقاومت ملی افغان در برابر ماشین نظامی شوروی و متحدینش تاب مقاومت بیاورد، ولی نیروی ناشکن اراده افغان برای حصول آزادی و قبول مرگ پر افتخار، نظر جهان را تغییر داد و این که از آن چه بهره برداری ها کردند خارج این بحث است.

خواهش می کنم این افتخار بزرگ را با آنچه بعداً رخ داد ارتباط ندهید و فقط آنرا به حیث یک فصل بزرگ تاریخ وطن دیده نگذارید هزاران جنایت دیگر که متعاقب این رستا خیز رخ داد عظمت، قدسیت و بی نظیری آنرا تحت شعاع قرار دهد، اگر چنین شود ما روح دو ملیون شهید را نآرام می سازیم.

بلی شوروی زمان سر افکنده و ورشکسته این دیار را امروز یعنی پانزده فبروری ترک کرد و فقط با ذکر نکاتی چند از خصوصیات این تجاوز و نهضت مقاومت بحث را با نتایج و پیامد های این مبارزه بزرگ و تاریخی ختم می نمایم :

- اول: همبستگی همگانی ملت افغانستان بدون در نظر داشت قومیت، زبان و منطقه.
- دوم: تلفات سنگین جانی و مالی برای قوای مبارز ملی و ویرانی سرتاسری کشور.
- سوم: بر علاوه استعمال انواع اسلحه مخرب، اسلحه کیمیاوی و محو منابع غذایی مردم.
- چهارم: ترویج ترس و رعب و دهشت با استعمال انواع تعذیب و شکنجه.
- پنجم: کشتن علما، دانشمندان، روحانیون، بزرگان قوم، اساتید پوهنتون، شاگردان و اهل کسبه و حتی چوپان و کروندگر. برای ایجاد یک جامعه مزدور و جیره خوار.
- ششم: تعقیب سیاست تفرقه انداز و حکومت کن با مشتعل ساختن آتش نفاق و ملیت سازی.

پیامد ها :

- آزادی افغانستان از یوغ اسارت شوروی.
- فروپاشی امپراتوری روس که از دوران دودمان تزار ها ایجاد شده بود.
- نابودی مکتب و فلسفه مارکسیزم و لنینیسم و نظام شورا ها.
- آزادی ممالک آسیای مرکزی، اروپای شرقی و ممالک قفقازیه.

- وحدت جرمنی و انحلال آلمان شرق و فرو ریختن دیوار برلین.
- یک قطبه شدن دنیا و امریکا بحیث قدرت بی رقیب نظامی و اقتصادی.
- ختم جنگ سرد و جنگ اقتصادی جانشین جنگ های گرم شدن.

من این روز پر افتخار را به تمام هموطنان آزادی خواه وطن پرست تبریک و تهنیت گفته آرزو می
نملم تا در پهنای وحدت و همبستگی، همدلی و همفکری این میراث بزرگ قهرمانان خود را صیانت
نموده وطن محبوب خود را از همه بدبختی ها و سیه روزی ها برهائیم.

والسلام

